

GJYKIMI I FESTIMIT TË VITIT TË RI

**DHE PËRMBUSHJES SË NEVOJAVE TË
TË KRISHTERËVE NË FESTAT E TYRE**

MUHAMED IBËN IBRAHIM AALI-SHEJKH

ABDUL-'AZIJZ BIN BAZ

MUHAMED IBËN SALIH EL-UTHEJMIN

SALIH IBËN FEUZAN EL-FEUZAN

سلفي

SELEFI.ORG

Kurani dhe Suneti sipas kuptimit të Selefëve të këtij Umeti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Gjykimi i urimit të vitit të ri

Shejkh ibën Utthejmin

Pyetje: Cili është gjykimi i urimit të fillimit të vitit të ri që e bëjnë njerëzit kur i thonë njëri-tjetrit: “Paçi një vit të mbarë”, apo diçka të ngjashme?

Përgjigje: Urimi i vitit të ri nuk është njohur te Selefët (të parët tanë), prandaj braktisja e tij është më parësore. Por nëse një person i uron një personi tjetër për atë vit që e ka kaluar në bindje ndaj Allahut – të *Madhëruar* e të *Lavdëruar* –, atëherë e uron atë për jetë të gjatë në bindje ndaj Allahut, për këtë urim nuk ka ndonjë problem. Ngase njeriu më i mirë është ai që ka jetë të gjatë dhe vepra të mira, porse ky urim të jetë në fillim të vitit të ri Hixhrij.

Kurse, për sa i përket urimit të vitit të ri sipas Krishtit, ky urim nuk lejohet. Ngaqë nuk është i ligjshëm (shariatik), përkundrazi pabesimtarët urojnë njëri-tjetrin me këtë gjatë festave të tyre. Njeriut i kanoset rrezik i madh që t’i urojë ata për festat e kufrit (mosbesimit), sepse urimi për festat e kufrit është kënaqje me to, shtoja edhe atë që kënaqja me festat e kufrit mund ta nxjerr njeriun nga rrethi i Islamit – siç e ka përmendur këtë Ibën Kajjim – Allahu e mëshiroftë në librin e tij “*Ahkamu Ehli-Dhimme*”, ku thotë:

“Urimi i vitit të ri Hixhrij është më parësor që të lihet, pa dyshim, sepse kjo nuk ka ndodhur në kohën e Selefëve, edhe në qoftë se njeriu e bën atë, nuk ka mëkat, kurse urimi i vitit të ri sipas Krishtit nuk lejohet kurrësi.”

Burimi: *Likaul-Babil el-Meftuh* (112).

Gjykimi i urimit të vitit të ri sipas Krishtit

Shejkh Bin Baz

Pyetje: Cili është gjykimi i Islamit për urimin e festave të Krishterëve?

Përgjigje: Nuk i lejohet Muslimanit që t'i urojë të Krishterët për festat e tyre, sepse kjo është bashkëpunim në mëkat dhe neve na është ndaluar një gjë e tillë. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

“Mos bashkëpunoni me njëri-tjetrin në mëkate dhe armiqësi.”¹

Ky urim përmban dashamirësi me ta (me Krishterët), kërkim të dashurisë së tyre dhe shfaq kënaqësi karshi atyre dhe ceremonive e tyre. Kjo nuk lejohet. Përkundrazi, është detyrë që të shfaqësh armiqësi dhe urrejtje ndaj tyre. Sepse ata (të Krishterët) me këtë festë e zemërojnë Allahun – e Madhëruar e të Lartësuar – dhe i përshkruajnë shok Atij në adhurim dhe i përshkruajnë Atij se ka grua dhe fëmijë. Allahu i Lartësuar thotë:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ ۚ

“Nuk do të gjesh njerëz që besojnë në Allahun dhe Ditën e Fundit, që i miqësojnë ata që e kundërshtojnë Allahun dhe të Dërguarin e Tij, qofshin ata baballarët e tyre,

¹ El-Maideh, 2.

apo bijtë e tyre, apo vëllezërit apo të afërmit e tyre. Allahu ka bërë iman (besim) në zemrat e tyre dhe i mbështeti (i forcoi) ata me argumente (dritë dhe udhëzim).”²

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

وَحَدَّهُ رُ

“Me të vërtetë pati shembull të mrekullueshëm për ju tek Ibrahimimi dhe ata që ishin me të (Pejgamberët), kur ai i tha popullit të tij: “Vërtetë ne distancohemi nga ajo që adhuroni ju përveç Allahut, ne ju refuzojmë juve (për kufirin tuaj) dhe ka filluar në mes nesh dhe juve armiqësia dhe urrejtja e përhershme derisa ta adhuroni Allahun, të Vetmin...”³

Prej Allahut vjen suksesi.

Burimi: *Fetaua Lexhnetu Daimeh lil Buhuthi el-‘Ilmijeh ue el-Ifta*, (11168).

² El-Muxhadele, 22.

³ El-Mumtehineh, 4.

Gjykimi i pjesëmarrjes në festat e pabesimtarëve

Shejkh Bin Baz

Pyetje: Është vënë re se disa Muslimanë marrin pjesë me të Krishterët në festën e Krishtlindjeve – siç e quajnë atë. (Pyetësi) shpreson që t'i jepni një këshillë për këtë?

Përgjigje: Nuk i lejohet Muslimanit apo Muslimanes që të marrë pjesë në festat e të Krishterëve, Jehudëve apo në festat e pabesimtarëve të tjerë, përkundrazi, e ka detyrë që t'i braktisë ato, sepse ai që i përngjan një populli është sikur ai. I Dërguari - *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* – na ka ndaluar që t'u përngjajmë pabesimtarëve në moral. Andaj, besimtari apo besimtarja e ka për detyrë që të largohet prej këtyre, dhe të mos ndihmojë me asgjë në mbajtjen e këtyre festave, sepse janë festa që kundërshtojnë Sheriatin e Allahut dhe janë festa të armiqve të Allahut. Kështu që, nuk lejohet pjesëmarrja në to dhe as bashkëpunimi me pjesëmarrësit e atyre festave dhe nuk lejohet ndihmesa e tyre me asgjë, hiç fare, as me (shërbim të një) kafeje, me asgjë fare, siç është (ofrimi i ndihmës) duke u dhënë enë, apo gjëra të ngjashme. Po ashtu, Allahu – *i Pastri nga çdo mangësi* – thotë:

﴿وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

“...dhe bashkëpunoni në bamirësi (*el-bir* - në atë që ka urdhëruar Allahu) dhe devotshmëri (*et-takua* – largimi nga mëkatet që ka ndaluar Allahu) dhe mos bashkëpunoni në mëkate dhe armiqësi (kufijtë që i ka caktuar Allahu)...”⁴

Pjesëmarrja në festat e pabesimtarëve është një lloj bashkëpunimi në mëkate dhe armiqësi. Pra, çdo Musliman dhe Muslimane e ka për obligim t'i braktisë këto festa, dhe nuk i ka hije atij që ka logjikë, të mashtrohet me to. E ka obligim që të shikojë tek Sheriati i Islamit dhe tek ajo që ka ardhur ai dhe të pasojë urdhrin e Allahut dhe të Dërguarit të Tij – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* – e të mos shikojë atë që bëjnë njerëzit, sepse shumica e tyre nuk çajnë kokën për atë që ka urdhëruar Allahu – siç ka thënë Allahu i Madhëruar e i Lavdëruar në Librin e Tij:

⁴ El-Maideh, 2

﴿وَإِنْ تُطِيعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

“Nëse iu bindesh shumicës së atyre që janë në tokë, ata do të devijojnë ty nga rruga (feja) e Allahut.”⁵

Dhe ka thënë i Pastri nga çdo mangësi:

﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾

“Dhe shumica nuk do të besojnë ty (o Muhamed) edhe në qoftë se ti e dëshiron shumë atë.”⁶

Për këtë arsye, festat që janë në kundërshtim me Sheriatin, nuk lejohet marrje e tyre për festa edhe në qoftë se njerëzit i festojnë ato. Besimtari i peshon fjalët dhe veprat e tij, i peshon fjalët dhe veprat e njerëzve me Kuran dhe Sunet, me Librin e Allahut dhe Sunetin e të Dërguarit të Tij – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të*. Ajo që është në pajtim me këto dyja (Kuranin dhe Sunetin) apo njërën prej tyre, atëherë ajo është e pranuar, edhe në qoftë se njerëzit heqin dorë prej saj, dhe ajo që është në kundërshtim me këto dyja apo njërën prej tyre, atëherë ajo është e refuzuar, edhe në qoftë se njerëzit e praktikojnë atë.

Allahu u dhëntë sukses dhe udhëzim të gjithëve.

Burimi: *Fetaua Nurun ‘ala Derb*, (73).

⁵ El-En’am, 116.

⁶ Jusuf, 103.

Shitblerja e dhuratave të festave të fund vitit dhe “Pema e Krishtlindjeve”

Shejkh Muhamed bin Ibrahim Aali-Shejkh

Shejkh Muhamed bin Ibrahim – Allahu e mëshiroftë – ka thënë:

“Na kanë treguar se vitin e kaluar, disa tregtarë kanë importuar dhurata speciale për vitin e ri me rastin e festës së Krishtlindjeve, në mesin e këtyre dhuratave ishte edhe “Pema e Krishtlindjeve”. Disa vendas e blinin atë dhe ua ofronin atë të huajve në vendet që marrin pjesë në këto festa. Kjo është një gjë e keqe, atyre nuk ju ka hije ta bëjnë një gjë të tillë. Ne nuk dyshojmë që ju e dini ndalesën e kësaj dhe atë që kanë përmendur njerëzit e dijes me unanimitetin e dijetarëve për rrezikun e pjesëmarrjes në festat e pabesimtarëve, siç janë idhujtarët (mushrikët), apo pasuesit e Librave (të Krishterët dhe Jehudët).

Andaj në kërkojmë nga ju që të kujdeseni për ndalimin e asaj që importohet në shtet nga këto dhurata (pema e Krishtlindjeve, etj.) dhe ato që hyjnë në gjykimin e këtyre dhuratave, të cilat janë specifike për festat e tyre.”

Burimi: *Fetaua Muhamed bin Ibrahim, (823).*

Gjykimi i urimit për festën e Krishtlindjeve

Shejkh ibën Utthejmin

Është pyetur Kolosi, Muhamed ibën Utthejmin – Allahu e mëshiroftë – rreth gjykimit për urimin e pabesimtarëve për festën e Krishtlindjeve?

Ai – Allahu e mëshiroftë – është përgjigjur:

Urimi i pabesimtarëve për festën e Krishtlindjeve apo festat e tjera fetare të tyre është haram sipas unanimitetin të dijetarëve, siç e ka përcjellë këtë Ibën Kajjim – Allahu e mëshiroftë – në librin e tij: “Ahkamu Ehli Dhimmeh”, ku thotë:

“Ndërsa urimi për ritualet e kufrit që janë të veçuara për kufrin, është haram sipas unanimitetit të dijetarëve, si p.sh. t’ua urosh festat e tyre apo agjërimin e tyre duke u thënë: “Gëzuar Festat”, apo t’i urojë për festën me diçka të ngjashme. Ai që e thotë këtë edhe nëse shpëton nga kufrin, ajo prapëseprapë është nga haramet dhe është e njëjtë sikur ta urosh atë që i përulet (në sexhde) kryqit. Bile kjo është mëkat më i madh tek Allahu dhe është më e urryer se t’i urosh ata për pirjen e alkoolit, për vrasjen e njeriut apo për marrëdhëniet intime të jashtëligjshme (zina) apo gjëra të ngjashme. Shumë prej atyre që nuk kanë respekt për fenë, bien në gjëra të tilla dhe nuk e dinë shëmtinë që kanë bërë. Pra, ai që e uron robin për një gjynah, bidat apo kufër, ai e ka ekspozuar veten e tij ndaj zemërimit dhe urrejtjes së Allahut.”

Urimi i të Krishterëve për festat e tyre fetare është haram për shkak të këtyre tetë gjërave që i përmendi Ibën Kajjimi, sepse në to ka aprovim për atë që pretendojnë ata nga ceremonitë e kufrit dhe shprehje të kënaqësisë nga ana e tij (Muslimanit) ndaj tyre edhe në qoftë se ai nuk kënaqet me këtë kufër për veten e tij. Mirëpo, Muslimanit i ndalohet që të kënaqet me ceremonitë e kufrit apo t’i urojë të tjerët për këto, sepse Allahu i Lartësuar nuk kënaqet me këtë – siç ka thënë Allahu i Lartësuar:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾

“Nëse ju nuk besoni, atëherë pa dyshim se Allahu nuk është i nevojshëm për ju, Ai nuk kënaqet që robërit e Tij të mos e besojnë Atë. Nëse ju e falënderoni atë (duke e besuar atë), Ai është i kënaqur me ju.”⁷

Dhe ka thënë i Lartësuari:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

“Këtë ditë përsosa fenë tuaj për ju, plotësova Dhuntinë Time ndaj jush dhe zgjodha për ju Islamin si fe.”⁸

⁷ Ez-Zumer, 7.

⁸ El-Maideh, 3.

Pra, t'i urosh ata me këtë është haram, qoftë ky person koleg pune apo jo. E nëse ata na urojnë neve për festat e tyre, ne nuk u përgjigjemi atyre, sepse ato nuk janë festat tona, por janë festa që Allahu i Lartësuar nuk kënaqet me to. Ngaqë ato festa ose janë të shpikura në fenë e tyre ose janë të ligjësuar, porse janë të abroguara nga feja Islame me të cilën Allahu e dërgoi Muhamedin – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* – për të gjithë njerëzimin.

Allahu, për krijesat, ka thënë:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

“Ai që kërkon fe tjetër pos Islamit, ajo nuk do t'i pranohet atij kurrësi, dhe ai në botën tjetër do të jetë nga të humburit.”⁹

Që Muslimani t'u përgjigjet ftesës së tyre në këtë ceremoni është haram, sepse kjo përgjigje e ftesës është më keq sesa urimi i tyre për këtë ftesë, sepse përgjigja e ftesës do të bëjë që ata të marrin pjesë në ato festa.

Po ashtu, Muslimanët e kanë të ndaluar t'u përngjajnë pabesimtarëve duke mbajtur takime me rastin e këtyre ceremonive, apo të shkëmbejnë dhurata, të shpërndajnë ëmbëlsira apo pjata me ushqim apo që të ndalen nga puna duke marr pushime dhe gjëra të ngjashme, për shkak të fjalës së Pejgamberit – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të*:

" مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ "

“Kush i përngjan një populli është si ai.”

Shejkhul-Islam Ibën Tejmije në librin e tij “*Iktidau Siratil-Mustekim Mukhalefetu As’habil-Xhehim*” thotë:

“Përngjasimi me disa festa të tyre shkakton lumturi në zemrat e tyre për të kotën e tyre që ata kanë, ndoshta kjo mund t'i inkurajojë ata për t'i shfrytëzuar këto raste dhe për t'i poshtëruar të dobët (Muslimanë).”

Ai që bën diçka nga kjo, ai është mëkatar, qoftë nëse bën këtë me servilizëm apo dashamirësi, apo për shkaqe të tjera, sepse këto janë lajka në fenë e Allahut dhe janë

⁹ Al-Imran, 85.

nga shkaqet e forcimit e shpirtrave të pabesimtarëve dhe mburrjes me fenë e tyre. Allahu është përgjegjës që Muslimanët t'i bëjnë krenarë me fenë e tyre dhe t'i furnizojë ata me qëndrueshmëri në fe dhe t'i ndihmoj ata kundër armiqve të tyre. Me të vërtetë Ai është i Plotfuqishmi.

Burimi: *Mexhmu'ul Fetava ue Resail li Shejkh Ibën Utthejmin*, (404).

Gjykimi i përmbushjes së nevojave për festat e të Krishterëve

Shejkh Ibën Utthejmin

Pyetje: Disa bukëpjekës dhe pronarë librarish në fund të muajit të Krishtlindjeve, shpërndajnë disa gjëra për të Krishterët gjatë festave të tyre të Krishtlindjeve, qofshin ato shkrime të disa shprehjeve mbi ëmbëlsira apo tortë, si “Urime Festat”, apo “Gëzuar Festat”, apo “Gëzuar Vitin e Ri” apo gjëra të ngjashme dhe pronarët e librarive shpërndajnë kartolina për urime (të Krishtlindjeve). Çfarë gjykimi kanë këto? A keni ndonjë këshillë për bukëpjekësit të cilët mund të kenë punëtorë që nuk janë Muslimanë dhe ata i bëjnë këto gjëra? Shpresoj në një përgjigje të plotë që t'u arrijë atyre kjo përgjigje, Allahu ua shpërbleftë më të mira. Më në fund, rreth të njëjtës temë, (pyetësi tjetër) thotë: Cili është mendimi juaj për përhapjen e fetvasë që keni nxjerr ju rreth gjykimit të urimit të Krishterëve për festat e tyre?

Përgjigje: Fillojmë me pyetjen e fundit. Kërkohet përhapja e asaj që kemi shkruar rreth gjykimit të urimit të Krishterëve për festat e tyre. Dhe ai që ndihmon në përhapjen e saj shpresojmë që Allahu ta shpërblejë, në mënyrë që Muslimanët të vetëdijesohen për faktin se urimi i festave të Krishterëve është haram sipas unanimitetit të dijetarëve.

Siç e ka transmetuar atë Ibën Kajjimi – Allahu e mëshiroftë – në librin e tij “Ahkamu Ehli Dhimmeh.” Sepse ai që ua uron festat atyre, i uron ata për ceremonitë e tyre të kufrit, ashtu sikur t'i uronte ata për adhurimin e kryqit, apo ngrënien e mishit të derrit, apo pirjes së alkoolit, apo gjëra të ngjashme. Andaj, përhapeni atë që njerëzit ta dijnë

gjykimin shariatik për të dhe që të mos mashtrohen dhe t'u ik koha. Kjo është vepër e mirë, njeriu ka shpërblim për këtë – *in sha Allah*.

Ndërsa pjesëmarrja e Muslimanit në këto festa duke i uruar ata dhe duke gatuar për ta apo gjëra të ngjashme, është haram edhe në qoftë se nuk ua uron atyre, prapëseprapë është haram. Prandaj, të Krishterët ndalohen që t'i manifestojnë ceremonitë e fesë së tyre në vendet e Muslimanëve.

Burimi: *El-Likau Shehrij li Shejkh Uthejmin, (6).*

Gjyrimi i urimit të Krishterëve për festat dhe ceremonitë e tyre fetare - Shejkh Feuzan

E gjithë lavdia i takon Allahut, lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi Pejgamberin tonë Muhamedin, familjen e tij dhe shokët e tij.

Më tej:

Është folur shumë për gjykimin e urimit të Muslimanit ndaj pabesimtarëve për festat e tyre fetare, unë mendoj se është detyrë të sqarohet e vërteta që unë shoh për këtë çështje, andaj them:

Nuk lejohet urimi i të Krishterëve për festat e tyre sepse në këtë ka rreziqe të shumta, dhe prej tyre janë:

E para: në këtë ka një lloj miqësimi ndaj tyre, ndërsa neve na është ndaluar miqësimi me ta në shumë argumente nga Kurani dhe Suneti. Prej tyre është Fjala e Tij, të Lartësuarit:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝﴾

“O ju që keni besuar, mos i merrni për miq (*shokë, mbrojtës, ndihmues*) Jehudët dhe të Krishterët, ata janë miq të njëri-tjetrit dhe ai që i merr ata për miq, atëherë ai pa dyshim se është prej tyre. Me të vërtetë, Allahu nuk i udhëzon njerëzit zullumqarë.”¹⁰

Dhe nga miqësimi me ta është urimi për festat e tyre, sepse ky urim të tërheq drejt dashurisë ndaj tyre dhe dashurisë për fenë e tyre. Ngase atë që nuk e do, nuk e uron. I Lartësuari ka thënë:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾

“Nuk do të gjesh njerëz që besojnë në Allahun dhe Ditën e Fundit, që i miqësojnë ata që e kundërshtojnë Allahun dhe të Dërguarin e Tij, qofshin ata baballarët e tyre, apo bijtë e tyre, apo vëllezërit apo të afërmit e tyre...”¹¹

Nëse neve na ndalohet dashuria për të afërmit të cilët e kundërshtojnë Allahun dhe të Dërguarin e Tij, atëherë si i bëhet halli me të tjerët?!

Së dyti: urimi ndaj tyre përmban kënaqje me festat e tyre dhe miratim të asaj që janë ata dhe inkurajim për ata. Çdonjëra prej këtyre gjërave mjaftojnë për ndalesën e urimit të tyre, e si bëhet puna kur të gjitha këto gjëra janë bashkuar në ndalesën e urimit të tyre!

Përgjigje rreth dyshimit të atyre që lejojnë urimin e tyre.

1. Ai që thotë se: “Muslimani detyrohet që t’i urojë ata nëse është banor në mesin e tyre apo mëson prej tyre.” Ne themi:

Së pari: Muslimanit nuk i lejohet që të banojë në mesin e të pabesimtarëve përveç në rast nevojë dhe të mbarojë së qëndruari në mesin e tyre me mbarimin e nevojës duke ia shtuar kësaj edhe të kapurit e tij pas fesë.

Së dyti: ata (pabesimtarët) nuk e detyrojnë për këtë gjë (urimin për festat e tyre) dhe nuk e shtyjnë atë saqë të thuhet se kjo është domosdoshmëri dhe largim i trysninë

¹⁰ El-Maideh, 51.

¹¹ El-Muxhadele, 22.

(ndaj Muslimanit). Muslimani krenohet me fenë e tij dhe nuk është servil në këtë fe, përkundrazi ai thotë:

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾

“Ju keni fenë tuaj dhe unë kam fenë time.”¹²

2. Kurse ai që thotë se: “Ashtu si na urojnë ata neve për festat tona, edhe ne ua urojmë festat e tyre nga aspekti i kthimit të mirës me të mirë.”

Ne themi: festat tona janë të vërteta kurse festat e tyre - veçanërisht ato të shpikurat - janë të kota, andej ne nuk pajtohem me ta dhe nuk ua urojmë këto festa.

3. Kurse sa i përket argumentit me Fjalën e Tij, të Lartësuarit:

﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتَلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ تُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ

وَتُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ﴾

“Allahu nuk ju ndalon juve të silleni butë meta dhe të jeni të drejtë me ata që nuk luftuan kundër jush dhe nuk ju dëbuan prej shtëpive tuaja. Me të vërtetë, Allahu i do ata që janë të drejtë.”¹³

Për ta bërë të lejuar urimin për festat e tyre, ne themi: ky argumentim nuk është në vendin e duhur, sepse ajeti nënkupton sjelljen e mirë me ta dhe bamirësinë ndaj tyre në gjëra që janë të lejuara. Kurse urimi për festat e tyre nuk është i lejuar, kështu që nuk ka sjellje të mirë me ta në këtë festë.

4. Sa për fjalën “Kjo (urimi) është për t’u bërë thirrje (d’auet) atyre në Islam.”

Themi: thirrja për te Allahu nuk bëhet përmes asaj që na është ndaluar, siç është miqësimi me ta, përkundrazi ai bëhet me atë që e ka ligjësuar Allahu.

¹² El-Kafirun, 9

¹³ El-Mumtehineh, 8

Lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi Pejgamberin tonë Muhamedin, familjen e tij dhe shokët e tij.

Shkroi: Salih bin Feuzan el-Feuzan

Anëtar i Komisionit të Dijetarëve të Mëdhenj

17/02/1433 Hixhrij

Burimi: <http://www.alfawzan.af.org.sa/node/13680>

Gjykimi i festimit të ditëlindjes dhe festave të shpikura

Shejkh Salih el-Feuzan

Pyetje: Cili është gjykimi i Sheriatit në pikëpamjen tuaj për festimin e Ditës së Nënës apo të Krishtlindjeve?

Përgjigje: Festimi i ditëlindjeve qofshin ato ditëlindje të Pejgamberëve apo ditëlindje të dijetarëve apo ditëlindje të mbretërve apo kryetarëve, të gjitha këto janë bidate për të cilat Allahu i Lartësuar nuk ka zbritur ndonjë argument. I linduri më i lavdëruar është i Dërguari i Allahut – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* – dhe nuk është vërtetuar nga ai apo nga Prijësit e tij të Drejtë, as nga shokët e tij, as nga tabi'inët dhe as brezat më të mirë (sahabët, tabi'inët dhe tab'i tabi'inët) se ata festonin me rastin e ditëlindjes së tij – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të*. Porse festimi i ditëlindjes është nga bidatet e shpikura pas brezave më të mirë. I shpikën disa injorantë të cilët pasuan verbërisht të Krishterët për festën e tyre të lindjes së Mesihut (Isait). Atyre (të Krishterëve) nuk u është ligjësuar festimi i ditëlindjes së tij, porse ata e shpikën dhe i pasuan ata disa Muslimanë pasi që kaluan brezat më të mirë.

Kështu ata e festonin ditëlindjen e Muhamedit – *lëvdata dhe shpëtimi i Allahut qoftë mbi të* – ashtu si të Krishterët që festonin ditëlindjen e Mesihut. Të dy grupet kanë shpikur dhe kanë devijuar në këtë çështje, ngase Pejgamberët nuk u kanë ligjësuar popujve të tyre festimin e ditëlindjeve të tyre, por u ligjësuat atyre marrjen e shembullit të tyre,

bindjen ndaj tyre dhe pasimin e tyre për atë që e ligjësoi Allahu – i Pastri nga çdo mangësi dhe i Lartësuari. Kjo është ajo që është ligjësuar.

Ndërsa në lidhje me këto festa të ditëlindjeve, të gjitha janë humbje kohe, shpërdorim pasurie, ringjallje e bidateve dhe largim i njerëzve nga Sunetet. Prej Allahut kërkohet ndihmë.

Burimi: *el-Munteka min Fetaua Salih el-Feuzan, (2/187).*

Përmbledhi dhe përktheu: Jeton Shasivari

18 Sefer 1436 Hixhrij / 10 Dhjetor 2014